

АТОМНИК України

№39 (721) 25 вересня 2014 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

НАЗУСТРІЧ ОДНОСПІЛЧАМ

Приходять в профком за допомогою

Профсоюз должен доказывать свою нужность не словами, а делами, — уверены руководители учебного проекта «Трудовая школа», цель которого — изменить место профсоюзов в социально-экономической жизни страны.

По словам председателя профкома Новокозачинской шахты Александра Зоввы, в последние месяцы профсоюз подтвердил и укрепил свои позиции. Правда, большинство работников подразделения обращаются в профком с каким-то горем. Так было и в двух последних случаях, когда люди пришли в профком за помощью для проведения дорогостоящего лечения.

«В их глазах я видел безнадежность, — рассказывает А. Зовва. — В профком они обратились как в последнюю инстанцию. Одному работнику необходимо было собрать 48 тыс. грн., другому — около 20 тысяч. Когда стало понятно, что вопрос решается, в их глазах появился огонек надежды. Хотя у нас медицина бесплатная, благо-

творительный взнос для проведения лечения под силу не всем. Так вот, большая часть этого взноса была оплачена средствами, собранными по ведомостям работниками шахты, а затраты по приобретению имплантата легли на плечи профкома. Один из обратившихся успешно прооперирован, скоро будет дома.

Работники шахты знают, что всегда могут озвучить проблемные вопросы к администрации или профкому подразделения. По возможности стараемся идти им навстречу. За время моей работы профлидером нерешенных вопросов не было, и я благодарен директору шахты Косаренко В.А. за понимание».

По мнению А. Зоввы, все проблемы решаются, главное, кто-то должен их озвучивать, а кому-то нужно действовать. Для примера он привел случай корректировки маршрута автобуса, который доставляет шахтеров из Малой Виски к месту работы. Ранее конечная остановка находилась в пяти километрах ходьбы от дома некоторых работников. Теперь этот путь сократился в два раза. И проблема была решена.

«Все люди разные: один скажет о проблеме, другой промолчит, — говорит Александр Александрович. — Вот тут-то профлидер и должен проявлять свою активность, не стесняться, ходить по участкам, интересоваться, что волнует работников, и максимально помогать им в решении актуальных вопросов».

Татьяна КОРСУНОВСКАЯ

КОНКУРС ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ МОЛОДИХ СПІЛЧАН

Борьба жорстка, але справедлива

У цеху теплової автоматики і вимірювань (ЦТАВ) Южно-Українській АЕС пройшов конкурс професійної майстерності серед молодих працівників за професією «електрослюсар з ремонту та обслуговування автоматики і засобів вимірювання». Звання «Кращий з професії» виборов Дмитро Нохрін. Друге і третє почесні місця посіли відповідно електрослюсарі Вадим Повознюк і Андрій Плавін.

Конкурси профмайстерності серед молодих працівників АЕС набувають дедалі більшої популярності. Позмагається у професійній майстерності виявили бажання 9 електрослюсарів з обслуговування автоматики і засобів вимірювання ЦТАВ Южно-Української АЕС. Заступник ЦТАВ по роботі з персоналом Леонід Лянко каже, що така активність стала для нього приємною несподіванкою, адже це показник серйозного ставлення молоді до своєї роботи і прагнення вдосконалення професійної майстерності. Також Леонід Дмитрович зазначив, що завдання конкурсу були не такими вже й легкими, бо розроблялися з максимальним наближенням до тих, які будуть поставлені перед молодими спеціалістами на конкурсі, що проходять на рівні ДП НАЕК «Енергоатом», а подекуди навіть складнішими.

(Закінчення на 2-й стор.)

НОВИНИ ЕНЕРГОАТОМА

14 вересня на базі військової частини Національної гвардії України №3044 з охорони АЕС розпочалися навчальні курси з відновлення загальноосвітніх навичок для працівників підрозділів ДП НАЕК «Енергоатом», що розташовані в місті Києві. Підготовка проводиться за добровільцями, які виявили бажання підняти свій рівень військової підготовки, з огляду на агресію Росії, усвідомлюючи необхідність захищати Батьківщину.

Термін навчання — 12 днів. Під час навчання працівники проходять тренування з вогневої підготовки, орієнтування на місцевості, інженерного обладнання та муску-

вання позицій, радіаційно-, хімічно-, біологічного захисту, опановують правила радіообміну та роботу з радіостанціями.

Тренування також включають обов'язковий курс з тактично-медичної підготовки з оволодінням навичок надання першої медичної допомоги постраждалим та пораненим.

Під час підготовки працівники ДП НАЕК «Енергоатом» проживають на території військової частини в польових умовах, максимально наближених до перебування військовослужбовців у зоні АТО.

Ініціативу Дирекції Компанії підтримали відокремлені підрозділи АЕС, де також проводяться подібні заходи.

1 ЖОВТНЯ — ДЕНЬ ВЕТЕРАНІВ ТА ЛЮДЕЙ ПОХИЛОГО ВІКУ

ПОДЕЛИСЬ СВОЄЮ ДОБРОТОЮ

Таку надпис-табличку я увидел у входа (дверь была открыта настежь) в совсем небольшую комнатку — рабочее помещение, в здании культурно-делового центра г. Славутич, профсоюзного бюро профсоюзной организации неработающих пенсионеров Чернобыльской АЭС. Внутри на стенах здесь не было «живого места» — столько наглядной информации, текстовой и иллюстративной, рабочий распорядок дня профорганизации и ее бюро, состав и название комиссий и их председателей, те же сведения — о кассе взаимопомощи. Отдельным блоком вывешены подробные сообщения о финансовой деятельности профорганизации, отчет о расходовании членских профвзносов за 2013 год, проект сметы расходов на 2014 год, опубличены списки поощренных членов профсоюза, а также награжденных правительственными и другими знаками отличия, фотогазета «Наши будни»...

Вообще, сплошная панорама профсоюзно-ветеранской жизни, делюсь своим впечатлением от увиденного с председателем профорганизации Лидией Владимировной Климовой и, взирая на то, что «экспозиция» в биографическом плане профлидера не получила, так сказать, своего полного развития, попросил ее рассказать о себе, где и кем работала, когда избрали председателем профорганизации и за какие заслуги...

— Наша семья приехала на Чернобыльскую АЭС с Белоярской атомной станции в апреле 1972 года — я, муж, Сергей Владимирович, атомщик в корне, с 1957

года, и сыновья, Андрей и Владимир. Начинала работать в Припятском ОРСе, директором первого в городе проммагазина, с 1974 года занимала должность

заместителя председателя Припятского поселкового (потом городского) совета. В 1978 году, после пуска первого энергоблока, перешла работать в цех централизованного ремонта ЧАЭС инженером-экономистом, по специальности. Совсем скоро здесь мне поручили общественные нагрузки, сперва была секретарем парторганизации, потом избрана председателем цеховой профсоюзной организации. А в 1989 году, по состоянию здоровья, я ушла на работу в Славутичский горисполком, в новообразованный отдел коммунальной собственности, где проработала до 1993 года. Этот период характерен массовым высвобождением людей из зоны отчуждения. Ушедшие с ЧАЭС работники, жители Славутича, все время встали перед дилеммой, как снова попасть на станцию — предприятие строгого режима, находящееся в запрещенной 30-км зоне,

чтобы решить возникшие разноплановые вопросы по линии администрации и профкома ЧАЭС. Несколько смягчили эти «неудобства» и вменили функцию по сбору проблемных вопросов, деловых обращений людей и передаче на атомную станцию для их урегулирования созданием на общественный началах Совета ветеранов ЧАЭС г. Славутич в январе 1993 года. А в 1994 году председатель профкома ЧАЭС Алексей Васильевич Лыч и генеральный директор станции Сергей Константинович Парашин предложили ввести штатную должность в этой ветеранской организации. Потому что объем работы очень большой был. Вы понимаете, тогдашняя инфляция, чуть не каждый день обесценивались деньги, и люди оказывались в ужасном положении. Станция тогда еще основательно помогала, старалась обеспечить ветеранов то талонами на товары

Лидия Владимировна КЛИМОВА (слева) и профгруппорг бывшего персонала управления ЧАЭС Любовь Владимировна ВЕЛЬКЕ работают над Книгой памяти участников ЛПА на ЧАЭС г. Славутич

первой необходимости, то оплатой лекарств, еще чем-то жизненно важным.

Вот начали искать человека на эту штатную должность, я тогда работала в исполкоме, расспросила около ста претендентов и не смогла найти, кто бы мог возглавить эту организацию. И так пришлось мне пойти на штатную должность, сначала как председатель Совета

ветеранов ЧАЭС г. Славутич, так тогда называлась организация, это ее материнское название существует в обиходе по сегодняшний день. А уже в 1996 году мы перевели ее в статус профсоюзной организации неработающих пенсионеров ЧАЭС г. Славутич. Вот с того времени я уже являюсь председателем этой профорганизации. (Продолжение на 3-й стр.)

ЗАХИСНИКАМ ВІТЧИЗНИ —
УВАГУ І ТУРБОТУ

Оздоровительные путевки в профилакторий ЗАЭС

получили десять военнослужащих в/ч 3042

По инициативе руководства Запорожской АЭС и профсоюзного комитета, военнослужащим части 3042, вернувшимся из зоны АТО, были выделены путевки в профилакторий атомной станции для оздоровления и реабилитации.

На вручении путевок военным, вернувшимся из зоны АТО, присутствовал генеральный директор Запорожской АЭС Вячеслав Тищенко. Выражая благодарность военнослужащим, он сказал: «Вы всегда можете рассчитывать на нашу помощь. Главное, чтобы вы были живы и здоровы, чтобы события, которые происходят сейчас на востоке Украины, быстрее закончились. Желаю вам хорошо оздоровиться, встать в строй и достойно нести службу по охране Запорожской АЭС».

Путевки рассчитаны на 21 день, за это время военные смогут пройти полный курс физического и психологического восстановления. Сейчас им это крайне необходимо. Они пробыли в зоне АТО 45 дней, к счастью, все вернулись живыми, один боец получил ранение, пролечив которое, вернулся к службе.

Говоря о пребывании в зоне боевых действий, помощник начальника штаба, майор Александр Слюсар отметил, что страха не было, все было готово к выполнению задач, которые ставило перед ними военное руководство. Военнослужащие охраняли блокпосты: обеспечивали пропускную способность населения, транспорта, военной техники.

«Мы не пропускали тех, у кого не было местной прописки, — рассказывает Александр Григорьевич, — так как бывали случаи, когда неместные проходили блокпост, осматривали позиции, а через короткое время начинался минометный обстрел или же стрельба из стрелкового оружия. Что касается местного населения, то всем хочется мира. Важно, чтобы политики сели за стол переговоров и нашли мирное решение проблемы».

Личный состав воинской части 3042 в течение трех месяцев участвует в антитеррористической операции на востоке страны, отмечает заместитель командира части по воспитательной работе, полковник Любомир Семенов. Пробыв в зоне АТО 45 суток, одна группа военных сменяется другой. Обращается внимание на моральную и физическую готовность. Все проходит специальную боевую подготовку. «Это осознанный выбор военнослужащих. Каждый из них понимает: то, что возникло на Донбассе, нужно остановить. Со своей задачей ребята справляются отлично», — подчеркнул Любомир Дмитриевич.

Оксана ЗАГУСТА

ГЕРОІ НЕ ВМИРАЮТЬ!

Його позивним було слово «шахтар»...

14 вересня 2014 року під час обстрілу Донецького аеропорту трагічно загинув капітан української армії, начальник дільниці №7 Інгульської шахти ДП «СхідГЗК» Олег Борисович КУЛИГІН.

У це повідомлення довго не хотілося вірити, всі сподівалися, що сталася помилка, але...

Хоч як це гірко, але наш колега загинув під час чергового, так званого припинення вогню, яке бойовики та російські агресори використовують для нарощування напруги. Очевидно, не випадково посилення обстрілів аеропорту з надпотужної зброї в неділю, 14 вересня, сталося відразу після чергового «гуманітарного конвою», з яким, вірогідно, для бойовиків доставили нову, ще потужнішу зброю. Принаймні про її застосування розповідав по телефону друзям сам Олег напередодні загибелі.

Олег Борисович Кулігін народився 6 серпня 1971 року в м. Олександрія Кіровоградської області. Після закінчення середньої школи вступив в Олександрійське ПТУ №13, де здобув спеціальність «машиніст підземного електропоїзда». В 1989-му вступив до Криворізького гірничорудного інституту, який закінчив у 1994 році по спеціальності «підземна розробка корисних копалин».

У 1995 році він почав працювати на Інгульській шахті гірничим майстром. 2005-го був переведений заступником начальника дільниці №7, яку очолював у 2007 році.

Олега Борисовича вирізняла принциповість та ініціативність, активна життя позиція і патріотизм.

11 березня 2014 року він першим серед працівників шахти був призваний до лав

Збройних Сил України, до направлення в зону АТО служив у Кіровоградській десантній бригаді, а його неформальним позивним було слово «шахтар».

Він був люблячим чоловіком і турботливим батьком, без якого залишилося двоє синів.

Недарма кажуть, що захищати Україну зі зброєю в руках пішли кращі серед нас. Олег був надзвичайно комунікабельною і відкритою людиною, захоплювався гірськолижним спортом. Він любив життя у всіх його вимірах і не втрачав оптимізму навіть у зоні бойових дій. Нашого колегу і товариша не лише поважали в колективі шахти — його просто любили. Колектив шахти приносить свої найщиріші співчуття рідним і близьким загиблого.

Світла пам'ять про Олега Борисовича Кулігіна завжди збереться в наших серцях.

Вічна слава Герою, який до кінця виконав свій військовий та патріотичний обов'язок!

Олега Кулігіна, який добровільно написав рапорт про направлення в зону АТО, поховали на Алеї Героїв на Ровенському кладовищі в Кіровограді.

Сергій ПОЛУЛЯХ

КОНКУРС ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ МОЛОДИХ СПІЛЧАН

Боротьба жорстка, але справедлива

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

За словами самих конкурсантів та їхніх керівників, боротьба була справді жорсткою, результати іноді різнилися у декілька балів, траплялося, що дехто набрав однаково кількість балів із своїм конкурентом. Під час оцінювання конкурсної комісії довелося дуже ретельно розглянути результати, обговорити чи не кожен рух молодих електросварників, звернути увагу на найменші дрібниці, аби виявити кращого з кращих, бо рівень підготовки усіх був досить високим.

А попрацювати хлопцям було над чим. Наприклад, теоретична частина цього конкурсу містила 25 питань, тоді як програма міжстанційного передбачає всього 10. Практичне завдання організатори теж продумали з урахуванням того, аби спеціаліст, який займається ремонтом і обслуговуванням шаф УКТЗ, міг ширше застосувати свої знання і вміння. У даному разі практичне завдання для конкурсантів — заміна блока живлення у шафи УКТЗ. За словами спеціалістів, така робота займає трохи більш ніж півгодини часу, але враховується черговість операцій під час процесу заміни блока живлення, згідно з програмою, правильність вибору інструмента, дотримання норм і правил охорони праці. До речі, інженер з охорони праці ЦТАВ Михайло Костюченко відзначив високий рівень обізнаності учасників конкурсу в плані охорони праці, як теоретичний, так і під час безпосереднього виконання робіт.

Абсолютний переможець цього конкурсу Дмитро Нохрін від молодіжної організації ЮУАЕС отримав подарунок — флеш-карту.

Попереду у Дмитра не менш важливі випробування — підготовка та участь у конкурсі профмайстерності серед молодих працівни-

ків ДП НАЕК «Енергоатом», який відбудеться у жовтні на Хмельницькій АЕС.

Оксана МІСЮКЕВИЧ
Фото О.ЗАПОЛЬСЬКОГО

Інформація по темі

Определился «Лучший по профессии» в цехе сварки ЭРП

«Настроение бодрое, мотивирован только на победу», — говорит Андрей Коваленко, победитель профессионального мастерства «Лучший по профессии», который прошел в цехе сварки (ЦС) энергоремонтного подразделения. Андрей будет представлять Южно-Украинскую АЭС на конкурсе профмастерства на уровне ГП НАЭК «Энергоатом», который в этом году будет проводиться на Хмельницкой АЭС, по специальности «электросварщик ручной сварки».

В конкурсе принимали участие пятеро электросварщиков ручной сварки ЦС. Очень быстро конкурсанты справились с теоретической частью. Задания были тестовые. В билетах — по 10 вопросов, и нужно было выбрать из нескольких вариантов верный и наиболее полный ответ. На практическом этапе конкурсантам предстояло заварить два образца, и на основании результатов визуального-измерительного и радиографического контроля определяли качество работы. По совокупности баллов, набранных в теорети-

ческой и практической частях конкурса, победителем стал Андрей Коваленко, второе место занял Алексей Санников, третье — у Олега Куцуперы.

В торжественной обстановке победителей конкурса поздравил начальник цеха сварки Николай Немлей. «Для своего возраста вы очень хорошие специалисты, — сказал он, — однако есть еще над чем работать». Поздравила победителей ведущий инженер по работе с молодежью управления кадров Алла Мосяева, а от Союза молодежи Михаил Шуваев вручил победителю конкурса карту памяти на 32 Гб.

Андрей Коваленко отметил, что победа далась нелегко. «Хочу поблагодарить руководство цеха за то, что нам дали возможность и создали условия для подготовки к конкурсу профмастерства», — говорит победитель конкурса.

Галина НАЗАРОВА
На снимке: Николай НЕМЛЕЙ вручает грамоту победителю конкурса Андрею КОВАЛЕНКО.

Фото Д. КОЖЕВНИКОВА

АТОМПРОФСПІЛКА: ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ ТА КУЛЬТУРНОГО ДОЗВІЛЛЯ АКТИВУ

Традиційний семінар в «Гилее»

На базі санаторія «Гилея» (пгт Лазурное, Херсонська обл.) під егідою ЦК Атомпрофсоюзу пройшов щорічний семінар профсоюзного активу чотирьох діючих українських АЕС, а також ЧАЭС і промислових підприємств, входять до складу НАЭК «Енергоатом». Організатором цього заходу традиційно виступив профсоюзний комітет Запорожської атомної електростанції.

Семінар ім. Натальї Скорих, головна мета якого — постійне навчання профактиву з урахуванням змін, що відбуваються в законодавстві, в енергетичній галузі України, проводиться уже в шестнадцятий раз. В семінарі цього року взяли участь близько 150 чоловік, які прослушали ряд цікавих і актуальних лекцій, безпосередньо касаючих профсоюзної

діяльності. С учбовою частиною, лекторами і тематикою виступлений допоміг ЦК Атомпрофсоюзу.

Кажуть, що семінар уже давно перерос свій формат. Крім лекцій, в програмі були присутні дискусії, інтересні дискусії на професійні теми, в «Гилее» були організовані спортивні, творчі заходи, які сприяють об'єднанню учасників з різних станцій і підприємств. С організаторами творчої і спортивної частини допоміг працівники спорткомплексу і культурно-делового центру Запорожської АЕС, за що профсоюзний комітет виражає щиру признательність.

Людмила ГОТЫЧ

НОВИНИ ЕНЕРГОАТОМА

● ДП «НАЕК «Енергоатом» спільно з юридичною фірмою «Астапов і Партнери» провело навчальний тренінг з вивчення законодавчих норм по боротьбі з корупцією та комплексні контролю, на якому були присутні представники Дирекції та відокремлених підрозділів Компанії.

На тренінгу, крім норм антикорупційного законодавства України, було опрацьовано міжнародне законодавство про протидію корупції та розглянуто законодавство іноземних юрисдикцій, застосоване екстремістично (Закон Великобританії про корупцію та Закон про корупційні дії за кордоном).

Окрему увагу на тренінгу було приділено рекомендаціям корпоративних правил та принципам побудови системи протидії корупції в компаніях України та розкриті процедури отримання додаткової інформації про підприємств. Для закріплення теоретичних знань на тренінгу також були докладно розглянуті практичні приклади і задачі, що можуть виникнути в ситуаціях з корупційними ризиками.

● ДП НАЕК «Енергоатом» своїм рішенням реорганізував відокремлений підрозділ «Енергоефективність» у відокремлений підрозділ «Конструкторське бюро атомного приладобудування та спеціального обладнання» (скорочено — ВП «КБ «Атомприлад»).

Таке рішення 17 вересня прийняло правління ДП НАЕК «Енергоатом» з метою підвищення конкурентоспроможності Компанії на ринку товарів та послуг, організації виробництва імпортозаміщеного обладнання на виробничих потужностях ДП НАЕК «Енергоатом», удосконалення структури управління для забезпечення більш ефективного використання інженерно-конструкторського та інженерно-технічного потенціалу Компанії.

Також Компанія затвердила нову організаційну структуру ВП «КБ «Атомприлад».

Нагадаємо, наприкінці серпня ДП НАЕК «Енергоатом» спільно з ВАТ «Турбоатом», ДП заводу «Електроважмаш» та ДП «Завод імені В.О. Малишева» домовилися приступити до реалізації програми імпортозаміщення обладнання АЕС України.

● Президент НАЕК «Енергоатом» Юрій Недашковський провів нараду з представниками державних банків України, присвячену поглибленню співробітництва.

Під час наради відбулася коротка презентація послуг з обслуговування зарплатних проектів, які надаються Ощадбанком, Укресімбанком та Укргазбанком.

Зокрема, представник Ощадбанку зазначив, що 100% вкладів клієнтів банку гарантується державою. «Ощадбанк інтенсивно розвиває мережу своїх відділень і спектр послуг, що надаються. Дуже скоро всі зможуть переконаватися, що рівень обслуговування у нашому банку не гірший, ніж у комерційних банках», — додав він.

Разом з тим, представники відокремлених підрозділів «Енергоатом» відзначили брак уваги з боку державних банків до роботи з персоналом атомних станцій, у результаті чого відсоток бажаючих перевести свої зарплатні проекти до держбанку залишається невисоким.

Підбиваючи підсумки наради, Ю. Недашковський закликав співробітників Компанії переходити на обслуговування у державні банки, а представників банків врахувати зауваження до їхньої роботи.

1 ЖОВТНЯ — ДЕНЬ ВЕТЕРАНІВ ТА ЛЮДЕЙ ПОХИЛОГО ВІКУ

ПОДЕЛИСЬ СВОЄЮ ДОБРОТОЮ

(Продолжение. Начало на 1-й стр.)
— Каким было начало в этой должности, какие пришлось испытать трудности?

— Первично как профсоюзная организация мы учились работать. И условия для этого у нас были: благодаря станции, мы помогли людям с оплатой коммунальных услуг, дорогого лечения, оказывали существенную материальную помощь, кто особо в ней нуждался. Но с закрытием ЧАЭС условия нашей жизни изменились в корне: финансовой помощи никакой, предприятие в качестве бюджетного уже не может нам помогать. В общем мы перешли на самообеспечение. Начали принимать членские взносы, до этого практически мы их не собирали. То есть официально пошло профчленство с 2000 года, и направления определенной работы установились, так как профсредства небольшие: это посещения соцпрофсоюзников в больницы, поздравления с юбилеями со дня рождения, свадебными круглыми датами, проведение различных вечеров, экскурсий... Организовывали чисто такие мероприятия, где постоянно занято более 100 наших людей, чтобы задействовать народ, чтобы ветераны дома не засиживались. Вот так и работаем по сегодняшний день. Но выживать нам помогает длительное время профкомом НАЭК «Энергоатом», в смысле выделения хоть какой-то путевки, оказания помощи в проведении очень дорогостоящей операции... Мы всегда сюда обращаемся по случаю Дня ликвидатора,

Ветеранская общественность Славутича чувствует живых и воздает дань памяти умершим ликвидаторам-чернобыльцам

с искренним уважением, желанием помочь в чем-то. Ваня вот компьютер недавно организации подарил.

— А какие у вас сложились отношения с председателем профкома ЧАЭС Максимом Ивановичем Орловым?

— С ним у нас пока нет такой тесной связи. Он наш ветеранов не знает, так как пришел на станцию в 1996 году. На это время основная масса людей уже ушла с площадки. Он старается, конечно, учится только работать.

— Лидия Владимировна, а сколько в начальный период было людей в организации?

— Мы когда образовались, было 230 человек. Каждый же год увольнение со станции было существенным. До 2000 года у нас насчитывалось где-то 480 человек. А уже в 2001 году, когда закрыли ЧАЭС, к нам сразу еще добавилось 500 человек. Сегодня нас 1120 членов профсоюза, наполовину — женщины. Уже в течение трех лет эта цифра

зависит от членских взносов организации.

Станция нам еще оказывает помощь на похороны, выделяя в этом случае по 1000 гривен на пенсионера, на члена его семьи — 500 гривен, и транспорт. Вот это еще за счет станции мы делаем. А на большее ЧАЭС и не может выделить, ибо у нее небольшие хозяйственные деньги.

— Люди сами приходят к вам уплачивать профвзносы?

— В связи с тем что в Уставе записано, что трехмесячная неуплата членских взносов предусматривает механическое выбитие из профсоюза, решили так, что мы в течение января-марта принимаем взносы за весь год. Вот всегда в этот период устанавливается прожиточный минимум Верховной Радой. И мы из этой суммы исходим.

Некоторые, правда, отказываются платить, мол, а что мы имеем? Что людям от профсоюза надо? У кого еще есть дети до 16 лет, то на это профком станции выделяет путевки для детей и нам. А так, в основном, нашим ветеранам надо лечение, санаторные путевки они просят. И все. А мы им, опять же, обеспечиваем культурную программу уже своими силами, без затрат денег.

— А структурно как устроена организация?

— Мы профгруппы сделали. Первично они были разбиты по месту проживания людей, по городским кварталам — Киевскому, Ереванскому и т.д. Потом жизнь нам подсказала, в связи с тем что людей в организации уже много, мы составили профгруппы по станционным цехам. Если в турбинном цехе станции человек работал, он теперь входит в профгруппу турбинного цеха. Есть профгруппа бывших управленцев ЧАЭС и т.д.

Обязанности профгруппов — извещать членов своих групп обо всем, что делает или планирует делать организация. Люди принимают участие в каком-то мероприятии или не хотят принимать, но довести им информацию — это обязанность профгруппы, всего их 37. В каждой группе примерно

Многие из ветеранов ЧАЭС олицетворяют живые страницы становления и развития станции. Одна из них — Мария Алексеевна Дубчак, оператор химического цеха, работала со дня основания предприятия. Во время Чернобыльской аварии переделала ликвидаторов, в том числе и женщин, в чистую спецодежду. Она зашла в профбюро просто пообщаться, ведь слово — тоже «лекарство»

35–40 человек. Такая у нас структура организации, включающая также следующие постоянные комиссии: по социальному страхованию, 22 ее участника посещают людей, находящихся в больнице, и на дому тяжело больных; теперича ритуальная комиссия, наверное, такой нет ни в одной ветеранской профорганизации, состоящая из мужчин, которые непосредственно помогают и заняты в проведении похорон. У нас же есть очень много одиноких людей. И в этих случаях все заботы мы полностью берем на себя, даже установку памятников. Вы знаете, что приходят к нам одинокие женщины или женщины, у которых не ладится в семье, они сами приносят деньги на памятник, заказывают, как их похоронить. В общем, люди исполнены вот такого доверия к нам, сами по своей воле обращаются с этими просьбами.

Потом — культмассовая комиссия в составе 17 человек. Соответственно, вечера дружеские, экскурсии — это их функция. Все подобные мероприятия готовим, никого мы для этого не приглашаем со стороны. Мои пенсионерки, как девочки, и танцуют, и поют...

Николай ПЕТРИЧЕНКО (ВАРЧИН)
(Окончание в следующем номере)

Посещение больных соратников-профсоюзников на дому

Дня энергетика, в связи с годовщиной Чернобыльской катастрофы. Профком во главе с Алексеем Васильевичем Лычом никогда нам не отказывает. Спасибо им огромное. Без НАЭКовского профкома мы бы не выжили, очень тяжело было.

Мы тесно связаны и с Иваном Ивановичем Лавриченко, председателем профкома ОП «Атомремонтсервис». Я же его принимала в цеху совсем молодой как профорганизацию, и когда в исполкоме работала, регистрировала его брак. Понимаете, он мое дитя. Он относится к нашей организации

держится. Потому что сокращение персонала на станции идет, люди к нам вливаются, и вместе с тем дружим — хороним.

— А размер профсоюзных взносов каков?

— Взносы люди платят один процент от прожиточного минимума. В 2014-м — это 115 гривен за весь год. Все платят взносы, потому что они же и идут на этих людей. Положим, что мою штатную единицу как председателя профорганизации финансово берет себя ЧАЭС, через профком предприятия, и до сегодня. И моя заработная плата не

Ветераны и профсоюзная молодежь ЧАЭС перед очередной уборкой Славутичского кладбища

ПОЗИЦИЯ ФПУ

Українці — в Європу, а уряд — куди?

16 вересня відбулась історична подія. Верховна Рада України ратифікувала Угоду про асоціацію з ЄС, засвідчивши таким чином прихильність українців євроінтеграційним процесам та європейським цінностям. Водночас виник скандал, викликаний законопроектом «Про реформування системи загальнообов'язкового державного соціального страхування та оплати праці», який було подано урядом і який зовсім не відповідає ні європейським цінностям, ні принципу соціальної справедливості. На прохання сторін соціального діалогу це питання було розглянуто 16 вересня на засіданні Комітету Верховної Ради з питань соціальної політики та праці.

«Під час засідання гостру критичну оцінку отримала законодавча ініціатива уряду, яка фактично руйнує систему загальнообов'язкового державного соціального страхування, створену за роки незалежності за кращими зразками європейської практики, яка базується на принципах демократії, самоврядності, соціальному діалозі з урахуванням інтересів усіх його сторін, — наголосив, коментуючи цю подію Голова ФПУ Григорій Осовий.

Ця система продемонструвала свою життєздатність, стійкість, корисність та гарантії надання якісних послуг застрахованим особам навіть у важкі часи фінансово-економічної кризи. Отже, було здійснено фактичний замах на ці важливі соціальні завоювання. Перудом ідеться про спробу усунення профспілку та роботодавців як представників застрахованих осіб від управління внесками, які саме вони і сплачують у соціальні страхові фонди, і забезпечення їх виплат, а також ліквідацію фондів як самоврядних організацій і одержавлення управління та розпорядження страховими коштами, маючи на меті створення окремого органу виконавчої влади.

Григорій Осовий попереджає: «Якщо такий законопроект буде прийнято, то трудящим доведеться забути про санаторно-курортне лікування, дитяче оздоровлення, яке зараз забезпечується за пільговою ціною, буде також зупинено фінансування і роботу профілакторіїв, дитячо-юнацьких спортивних шкіл. Що вдарить по студентських колективах.

«Враховуючи рішучу консолідовану позицію профспілку і роботодавців та можливі негативні соціальні наслідки для суспільства, Комітет ВР одностайно вирішив запропонувати Верховній Раді відхилити антисоціальний законопроект уряду, — сказав Голова ФПУ.

Слід зазначити, що у рамках НТСЕР уже давно ведеться робота з удосконалення системи загальнообов'язкового державного соціального страхування, напрацьовано змістовні пропозиції щодо підвищення рівня гарантій застрахованим особам, ефективності діяльності виконавчих органів фондів, оптимізації витрат щодо їх діяльності. Але, на жаль, ці пропозиції та напрацювання були урядом проігноровані.

«Чи стримає натиск уряду з цього питання Верховна Рада України, багато у чому залежить від позиції кожного трудового колективу, кожного працівника, організаторів дитячого оздоровлення, батьківських комітетів та інших самоврядних громадських організацій, — підкреслив Григорій Осовий. — Вкрай важливо, щоб український парламент почув голос кожного з нас через звернення, телеграми, листи. Профспілкові активісти, громадські організації не мають права бути байдужими і мовчати. Майдан засвідчив, що сила громадськості спроможна подолати соціальну несправедливість та бюрократію».

Яким буде БЮДЖЕТ-2015?

Спільний представницький орган (СПО) об'єднаний профспілок категорично заперечує проти прийняття антисоціальних норм головного кошторису країни, відсутності в ньому перспективних соціальних маяків.

Зазначена позиція аргументована в спільному зверненні Голови СПО об'єднаних профспілок, Голови ФПУ Г.В. Осового та представників СПО об'єднаних профспілок до Голови Верховної Ради України О.В. Турчинова.

Слід зазначити, що згідно з чинним законодавством уряд вже 15 вересня ц.р. мав внести проект закону України «Про Державний бюджет України на 2015 рік» до Верховної Ради України. Однак, зважаючи на наміри уряду спочатку реформувати окремі положення Бюджетного та Податкового кодексів, розгляд бюджетного закону дещо затягується.

Враховуючи презентований Мінфіном текст законопроекту під час тристоронньої зустрічі 28.08.2014 та наявну в профспілок інформацію про фактичне невраховування пропозицій Профспілкової сторони (лист Мінфіну від 03.09.2014 №31-08030-14-10/22669), змушені констатувати, що уряд пропонує вчоргове реалізувати «антикризові» заходи за рахунок працюючої людини, а пропозиції профспілок щодо залучення альтернативних шляхів наповнення бюджету залишаються не почутими (легалізація заробітної плати та зайнятості, введення податку на багатство та розкіш, підвищення рівня оподаткування нетрудових доходів, європейські акцизи на горілчані та тютюнові вироби, пиво та енергетики тощо).

Зважаючи на зазначене, Профспілкова сторона звернулася до Голови Верховної Ради України щодо проведення зустрічі з представниками профспілок для обговорення проекту закону України «Про Державний бюджет України на 2015 рік».

Інформаційно-аналітичний центр ФПУ

30 ВЕРЕСНЯ — ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ БІБЛІОТЕК

Каждой книге — свой читатель

Детская библиотека ЦНТКиД ГП «ВостГОК» является одной из старейших библиотек города, 6 сентября ей исполнилось 55. Именно она стала первой библиотекой в Желтых Водах, созданной для обслуживания юных читателей.

Ее двери были открыты 6 сентября 1959 года. По воспоминаниям первой заведующей и основателя библиотеки Нины Митрофановны Савкиной (на снимке), изначально библиотечный фонд составлял 4 тысячи экземпляров книг, но благодаря усилиям работников очень быстро пополнялся новой, интересной, познавательной литературой.

Качество библиотечного обслуживания зависит от профессионализма сотрудников. За долгую историю библиотеки в ней работали 32 специалиста, из них 20 — с высшим образованием. Некоторые проработали по несколько десятков лет, их деятельность способствовала становлению библиотеки.

Нина Митрофановна Савкина трудилась здесь 24 года, с 1959-го по 1983-й. Вместе со своей коллегой Малышевой Антониной Даниловной занималась формированием библиотеки, книжного фонда, огромное значение придавала индивидуальной работе с читателями, приобщению к книге и чтению, способностям открывать и познавать мир. Библиотека для Нины Митрофановны была родным домом, она всегда считала главным для себя читателя с его проблемами, интересами, запросами.

Лидия Павловна Пономаренко, которая трудилась здесь с 1966 года, обслуживала читателей и помогла не одной тысяче

детей стать людьми с высокими моральными убеждениями. Она работала по законам библиотечной науки: книги для того, чтобы ими пользоваться; каждому читателю — необходимую книгу; каждой книге — свой читатель.

Людмила Михайловна Бралковская работала старшим библиотекарем читального зала с 1977-го по 1991 годы. Досконально знала свою работу, тщательно изучила фонд литературы, заботилась о том, чтобы каждое книжное и периодическое издание находилось в отличном состоянии, проводила много мероприятий для малышей. Занимательные уроки, беседы, громкие чтения были настолько интересны, что их с огромным удовольствием слушали не только читатели, но и коллеги.

У Натальи Григорьевны Селькиной неотъемлемой частью детства были книги. Ее мама Галина Степановна работала в библиотеке с. Петровское. Маленькая Наталья постоянно находилась рядом с мамой, обучалась навыкам работы с книгой и читателями, здесь же начала свой трудовой путь. В 1977 году молодой специалист, выпускница Харьковского государственного библиотечного института поступила на работу в детскую библиотеку. За 10 лет прошла путь от библиотекаря до заведующей, в 1987 году перешла в главную библиотеку ЦНТКиД, в 2003-м — в техническую

библиотеку комбината. Работа для Натальи Григорьевны — это всегда нестандартный подход к делу и огромное трудолюбие.

Надежда Ильинична Ширяева начала свою деятельность в библиотеке для детей в 1983 году в должности заведующей. Сумела поднять имидж библиотеки на необходимый современный уровень. Всегда настойчивая, целеустремленная, она доводила начатое дело до конца, понимала свою ответственность перед коллективом и всеми путями старалась решать производственные проблемы наиболее эффективно. В 1986 году перешла на должность директора библиотечной системы ГП «ВостГОК».

Светлана Николаевна Сизоненко по своему первому образованию педагог, именно это, а еще неутомимый характер, постоянный поиск чего-то нового, творческий подход к делу на протяжении шестнадцати лет работы в детской библиотеке помогал в обслуживании юных читателей. Для любого мероприятия умело находила нетрадиционный формат, наполняла его ярким интересным содержанием.

Ирина Валентиновна Мовчан пришла в библиотеку в 1985 году, будучи студенткой II курса Краснодарского института культуры. Начала с должности библиотекаря, затем была старшим библиотекарем. В возрасте 25 лет возглавила коллектив библиотеки, который насчитывал в то время 6 человек. Полностью отдавала себя любимому делу и от коллег требовала такого же отношения к работе. Ирина Валентиновна — заботливая хранительница библиотечных сокровищ, хозяйка библиотеки в полном смысле этого слова, человек, который умело объединяет в себе знания, опыт и работоспособность.

Можно вспоминать еще очень много имен, рассказывать о коллегах, которые находятся на заслуженном отдыхе и которые трудятся поныне. Разные пути приводят человека в библиотеку, в разные периоды времени они работали и работают в ней, но каждый внес свой особый вклад в ее развитие.

Коллектив детской библиотеки ЦНТКиД ГП «ВостГОК»

27 ВЕРЕСНЯ — ДЕНЬ ТУРИЗМУ

Отак-от просто захохатися у гори,
А потім все життя любити їх
Смереки із ялицями в покори.
А на віддалених вершинах тане сніг.
І очі манить непроглядно гарна зелень.
І час спиняється, щоб глянути й собі
На білі хати

В горах схованих поселень
І на стежини, що бликають у траві.
Там інший світ і навіть сонце, що сідає.
Туман долинами розлого й гордо ліг.
Отак-от просто захохатися у гори.
А потім все життя любити їх.

Марина КУЗЬМЕНКО

Піднявшись на гору і відхекавшись, турист захоплено сказав своєму колезі: «Подивися, яка чудова долина внизу під нами, який мальовничий пейзаж! Не розумію, навіщо ми теліпалися вгору, якщо внизу так красиво?».

Російський турист ходить з гідом по Львову і дивується: «У вас тут усе таке маленьке, затиснуте. Ось цей будинок, наприклад, в Москві був би разів у десять більшим». «Звичайно, це ж психіатрична лікарня».

Порада туристам: якщо ви заблукали у лісі, а компаса під рукою немає, дочекайтесь осені — птахи полетять на південь.

Лізуть на гору туристи — новачок, значкіст, розрядник і інструктор. Новачок: «Зараз здохну, зараз здохну...». Значкіст: «Ось дійду до того каменя — і здохну...». Розрядник: «Зараз дійду до ось того каменя і якщо не здохнуть вони, то здохну я...». Інструктор: «Ну і лосі мені попалися, хоч би здох хто-небудь, чи що...».

СПОРТИВНІ НОВИНИ МІСТА-СУПУТНИКА

Бронза — у енергодарцев

На проходившем в Тайвані чемпіонаті мира по боротьбі сумо енергодарець Сергей Соколовский (1997 года рождения) в упорнейшей борьбе завоевал бронзовую медаль. Этой награды мальчик удостоился, соревнуясь в весовой категории свыше 100 килограммов. Тренеры Сергея — Андрей Воробьев и Виктор Дибров.

В командном первенстве сумоистов на первое место вышла Россия, на втором — Япония, на третьем — Украина.

УШАНУВАННЯ КРАЩИХ СПОРТСМЕНІВ ТА ЇХ НАСТАВНИКІВ

За успехи и волю к победе

Заслуженные поздравления и не менее заслуженные награды получили люди, в жизни которых спорт занимает одно из самых важных мест. В ДК «Современник» в их честь состоялся торжественный концерт, приуроченный ко Дню физической культуры и спорта. Имена тех, кто отдается ему без остатка, ежедневно закаляя характер и проявляя волю к победе, звучат далеко за пределами Энергодара. И отраднo, что рядом с известными энергодарскими спортсменами на пьедестал уверенно поднимаются совсем еще юные мальчишки и девчонки.

Теплые слова прозвучали и в адрес тех, кто воспитывает будущих спорт-

сменов, помогает им добиваться профессиональных успехов, кто своим примером формирует любовь и уважение к спорту — тренерского состава Энергодара. Лучшим показателем этой общественно-важной работы является количество спортивных фестивалей, соревнований, эстафет и конкурсов, которые ежегодно проводятся в Энергодаре.

Спортсменов приветствовали представители Запорожской АЭС. В приветственном слове атомщики отметили важное значение результатов, полученных спортсменами, для воспитания в своих соотечественниках чувства патриотизма. Каждая победа — это новая, высшая ступенька спортивных пьедесталов, где звучит Гимн Украины. И с

каждым годом тенденция на получение более высоких достижений в спорте увеличивается.

Благодарственными письмами и памятным кубками за высокие результаты и развитие физической культуры и спорта были награждены призеры всеукраинских, международных соревнований. Среди них были названы имена Алины Кумейко, Раи Топорковой, Дениса Давидова, Евгения Нецадима, Артура Пригоды, Кости Брусенко, Игоря Магурина, Виталия Каленского и других талантливых и целеустремленных ребят.

По достоинству был оценен и многолетний труд спортивных наставников, в том числе и тренеров, инструкторов-методистов спортивно-оздоровительного комплекса ОП ЗАЭС Ивана Леонтьева, Николая Рафальского, Игоря Рыбалко.

КРЕДИТ

на вигідних умовах

для співробітників
Вашого
підприємства

Ваш
персональний
менеджер:

Олександра
(050) 443 98 87

Ренесанс Кредит

Можлива сума кредиту становить від 1 000 грн до 30 000 грн на споживчі потреби готівкою, відсоткова ставка від 9% до 16% річних, щомісячна комісія від 1,3% до 2,6%, одноразова комісія за надання кредиту 5%, страховий тариф від 0,5% до 1,4%, термін кредитування від 12 до 36 місяців. Орієнтовна сукупна вартість кредиту залежить від обраної програми кредитування та може складатися з урахуванням відсоткової ставки, щомісячної комісії та одноразової комісії від 43,9% до 97,5% від суми кредиту. АТ «БАНК РЕНЕСАНС КАПІТАЛ». Ліцензія НБУ № 222 від 17.10.2011р. 02002 Київ, вул. Раїси Окіпної 8-Б. www.rccf.ua

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України

Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41
оф. 814, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО

Телефон/факс: (044) 496-52-98

E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів
відповідальність несе автор

Редакція листується з читачами
лише на сторінках газети

При передруку посилання на «Атомник
України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року

Газета віддрукована
у ПП «Трейд Інформ»: м. Київ,
вул. Новозабарська, 2/6.

Тираж 5000

Ціна договірна